

Sygn. akt IV U 449/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Radaszkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irena Prokopczuk

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Olsztynie

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 lutego 2016 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

SSO Dorota Radaszkiewicz

Sygn. akt: IV U 449/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 18 lutego 2016 r., znak: (...) odmówił A. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na skutek wniosku z dnia 22 października 2015 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, że źle się czuje i brakuje mu sił do jakiegokolwiek pracy. Wyjaśnił, że do okresu powstania choroby opiekował się swoją leżącą, 86-letnią matką.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego odrzucenie. Wskazał, że lekarz orzecznik uznał skarżącego za częściowo niezdolnego do pracy do 31 stycznia 2017 r., z zaznaczeniem, że wymieniona niezdolność do pracy istnieje od dnia 15 sierpnia 2015 r., przy czym skarżący nie złożył sprzeciwu od otrzymanego w dniu badania orzeczenia lekarza orzecznika. Dodał, że wnioskodawca spełniłby warunki do przyznania renty w przypadku, gdyby jego niezdolność do pracy powstała przed dniem 26 lipca 2015 r., ponieważ na tę datę posiada wymagany staż pracy w wymiarze 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu oraz nie upłynął 18 -miesięczny okres ochrony ubezpieczeniowej, licząc od ustania okresu ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca A. G., urodzony dnia (...), posiadający wykształcenie w zawodzie górnik, złożył do ZUS w dniu 21 października 2015 r. wniosek rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Na skutek powyższego wniosku, po poddaniu się procedurze orzeczniczo-lekarskiej przed organem rentowym lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 13 stycznia 2016 r., po rozpoznaniu: afazji ruchowej po udarze niedokrwiennym mózgu w dniu 15 sierpnia 2015 r., stanu po resekcji odbytnicy w 2003 r. z powodu polipa w przebiegu wrzodziejącego zapalenia jelita grubego, odwołujący został uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 stycznia 2017 r., z zaznaczeniem, że wymieniona niezdolność do pracy istnieje od dnia 15 sierpnia 2015 r., to jest od daty hospitalizacji. W oparciu o powyższe, organ rentowy decyzją z dnia 18 lutego 2016 r., zaskarżoną w niniejszej sprawie odmówił A. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że wnioskodawca spełniłby warunki do uzyskania świadczenia, gdyby niezdolność do pracy powstała przed dniem 26 lipca 2015 r.

A. G. korzystał przede wszystkim z konsultacji lekarskiej lekarzy specjalistów z zakresu: neurologii, rehabilitacji medycznej i chirurgii.

(dowód: dokumentacja orzeczniczo-lekarska.)

Skarżący udokumentował przed organem rentowym ponad 36 lat pracy okresów składkowych.

W okresie aktywności zawodowej wnioskodawca pracował między innymi jako: młodszy górnik, maszynista sprzężarek, robotnik gospodarczy. Od lipca 2011 r. sprawował opiekę nad niepełnosprawną matką.

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującego, w szczególności ustalenie, czy skarżący uznany przez organ rentowy w toku postępowania orzeczniczo-lekarskiego za osobę częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 stycznia 2017 r., z zaznaczeniem, że wymieniona niezdolność do pracy istnieje od dnia 15 sierpnia 2015 r. - jest osobą niezdolną do pracy, której niezdolność powstała przed dniem 26 lipca 2015 r.

Wymagało to wiadomości specjalnych. W celu wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy zgromadził dokumentację medyczną skarżącego i przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z dziedziny neurologii i interny – specjalistów w zakresie schorzeń, które zgłaszał ubezpieczony oraz wskazanych w zaświadczeniach o jego stanie zdrowia.

Powołany zespół lekarzy biegłych z zakresu neurologii i interny, po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, po zebraniu wywiadu i zbadaniu odwołującego, po rozpoznaniu:

- 1) encefalopatii naczyniopochodnej z przebyłym niedokrwieniem lewego płata ciemieniowego, afazją ruchowo-czuciową i zespołem piramidowym prawostronnym,
- 2) wrzodziejącego zapalenia jelita grubego bez niedoboru wagi,
- 3) przykurczu Dupuytrena obu rąk,

w opinii z dnia 6 czerwca 2016 r. ocenił, że wnioskodawca jest okresowo, częściowo niezdolny do pracy do 15 sierpnia 2017 r., a wymieniona niezdolność do pracy istnieje od 15 sierpnia 2015 r., to jest od daty hospitalizacji w związku z udarem niedokrwiennym mózgu. W uzasadnieniu stanowiska lekarze argumentowali, że wnioskodawca doznał udaru niedokrwiennego mózgu i z tej przyczyny był leczony w warunkach szpitalnych z powodu niedowładu prawych kończyn i zaburzenia mowy typu afazji czuciowej i ruchowej. Biegli stwierdzili, że tomografia głowy ujawniła liczne ogniska niedokrwienne, wywołujące osłabienie pamięci i spowolnienie psychoruchowe, zaś przed dniem 26 lipca 2015 r. odwołujący leczył się z powodu wrzodziejącego zapalenia jelita grubego. Zwrócili przy tym uwagę na brak dokumentacji medycznej skarżącego dotyczącej jego wcześniejszego stanu zdrowia.

(dowód: opinia biegłych neurologa i internisty – k –19-20 akt sprawy.)

Sąd Okręgowy zobowiązał wnioskodawcę do wskazania placówek służby zdrowia, w których się leczył lub miał zabiegi przed 15 sierpnia 2015 r., ewentualnie do przedstawienia wszelkiej posiadanej dokumentacji dotyczącej swojego stanu zdrowia.

W odpowiedzi odwołujący nadesłał dokumentację medyczną (k -36-40 akt sprawy) pochodzącą z SP ZOZ w P. z okresu od 27 sierpnia 2003 r. do 17 listopada 2003 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii uzupełniającej orzekającego w sprawie zespołu biegłych lekarzy neurologa i internisty, który po zapoznaniu się przedstawionymi dowodami leczenia wnioskodawcy, w opinii z dnia 21 listopada 2016 r. ocenił, że skarżący jest częściowo niezdolny do pracy, a orzeczona niezdolność do pracy powstała 15 sierpnia 2015 r. Biegli podkreślili, że nadesłana dokumentacja dotyczyła leczenia choroby jelita grubego, o czym wnioskodawca wspominał w wywiadzie medycznym. Lekarze zaopiniowali, że powyższe dolegliwości natury gastrologicznej nie miały wpływu na treść redagowanej przez nich wcześniejszej opinii sądowo-lekarskiej, albowiem datą powstania częściowej niezdolności do pracy wnioskodawcy jest moment wystąpienia udaru mózgowego. W konsekwencji dostarczona dokumentacja lekarska nie stanowiła podstawy do odmiennego orzeczenia co do daty powstania u wnioskodawcy częściowej niezdolności do pracy, niż 15 sierpnia 2015 r.

(dowód: opinia uzupełniająca biegłego neurologa i internisty- k – 53 akt sprawy.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U.2016.887 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy,

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 57 ust. 2 cyt. ustawy, przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przy czym, w myśl art. 58 ust. 1 pkt 5, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Zgodnie z art. 58 ust. 4, przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy A. G. - uznany przez ZUS za osobę częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 stycznia 2017 r., z zaznaczeniem, że wymieniona niezdolność do pracy istnieje od dnia 15 sierpnia 2015 r. - jest osobą niezdolną do pracy, której niezdolność powstała przed dniem 26 lipca 2015 r.

Zważywszy, że do rozstrzygnięcia powyższej kwestii potrzebna była wiedza specjalna, Sąd Okręgowy powołał lekarzy biegłych z zakresu neurologii i chorób wewnętrznych.

Dominujący charakter dolegliwości wnioskodawcy związany był ze schorzeniem w postaci przebytego w dniu 15 sierpnia 2015 r. udaru niedokrwiennego mózgu oraz choroby jelita grubego, dlatego kluczowe znaczenie w sprawie miały opinie sporządzone przez biegłych o tych specjalnościach.

Stan zdrowia odwołującego w kontekście rozpoznanych schorzeń był dwukrotnie opiniowany przez lekarza neurologa i internistę.

W świetle dołączonych przez wnioskodawcę do sprawy dowodów leczenia (k -36-40 akt sprawy) – zasadnicze znaczenie miała opinia uzupełniająca tych biegłych, którzy jednomyślnie orzekli, że częściowa niezdolność do pracy wnioskodawcy, spowodowana udarem niedokrwiennym mózgu istnieje od 15 sierpnia 2015 r. Wymieniona opinia pozostaje zbieżna z wnioskami zawartymi w poprzednio wydanej przez tych biegłych opinii z dnia 6 czerwca 2016 r. Skarżący bez wątplenia jest częściowo niezdolny do pracy, a wymieniona niezdolność powstała 15 sierpnia 2015 r., zaś wcześniejsze dolegliwości związane z wrzodziejącym zapaleniem jelita grubego, nie stanowią podstawy do orzeczenia niezdolności do pracy przed tą datą.

Sąd Okręgowy przyjął wskazane wyżej opinie za miarodajne dowody w sprawie. Opinie tych biegłych są rzeczowe, jasne i tworzą spójną oraz logiczną całość dającą pełny obraz stanu zdrowia wnioskodawcy, a tym samym oceny jego niezdolności do pracy.

Biegli lekarze neurolog i internista byli zgodni, że podstawą orzeczenia częściowej niezdolności do pracy był udar niedokrwienny skarżącego w dniu 15 sierpnia 2015 r. Sporządzający opinie biegli w ocenie Sądu dokonali starannego i wszechstronnego rozpoznania, a wydane orzeczenia należycie uzasadnili. Z punktu widzenia zdiagnozowanych dolegliwości – częściowa niezdolność do pracy wnioskodawcy istnieje od 15 sierpnia 2015 r. Wcześniejsze schorzenie natury gastrologicznej wnioskodawcy w świetle opinii biegłych, nie daje podstaw do uznania, że częściowa niezdolność do pracy istniała przed 26 lipca 2015 r.

W ocenie Sądu Okręgowego wymienione dowody zasługują na uwzględnienie. Autorzy opinii w przekonaniu Sądu legitymują się wysoką wiedzą medyczną, doświadczeniem zawodowym oraz znajomością zasad orzeczniczych. Biegli mieli na uwadze wiek ubezpieczonego, wykształcenie, wykonywaną pracę, wyniki jego badań przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą dotychczasowego leczenia oraz dowody w postaci dokumentacji medycznej, które skarżący złożył w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu (k – 34-40 akt sprawy).

Wnioskodawcy przysługiwałoby ewentualnie prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyby stwierdzono u niego istnienie całkowitej niezdolności do pracy. Legitymuje się on bowiem ponad 30-letnim okresem składkowym (art. 58 ust. 1 pkt 5 w związku z ust. 4). Jednakże z opinii biegłych jednoznacznie wynika, że odwołujący jest niezdolny do pracy jedynie w stopniu częściowym.

W konsekwencji brak było podstaw do zmiany zaskarżonej, gdyż odwołujący nie spełnił koniecznej przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, określonej przepisem art. 57 ust. 1 pkt 1 oraz warunku wymienionego w pkt 2 ust. 1 tego przepisu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U.2016.887 ze zm.), albowiem częściowa niezdolność do pracy wnioskodawcy nie powstała przed dniem 26 lipca 2015 r. Nie spełnił również przesłanek z art. 58 ust.4 ustawy.

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy w oparciu o przepis art. 477 14 § 1 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

/-/ SSO Dorota Radaszkiewicz